

Förordning om ändring i luftfartsförordningen (1986:171);

utfärdad den 25 juni 1998.

Regeringen föreskriver att 3, 54, 55, 64, 94 och 102 §§ luftfartsförordningen (1986:171) skall ha följande lydelse.

3 §¹ Luftfartsverket får föreskriva att ett område skall vara restriktionsområde, om så behövs med hänsyn till militär verksamhet eller om allmän ordning och säkerhet kräver det. Om föreskriften rör militära förhållanden skall samråd ske med Försvarsmakten. Om föreskriften avser längre tid än två veckor skall samråd ske med länsstyrelsen.

Luftfartsverket får också föreskriva att ett område skall vara restriktionsområde, om det behövs för att luftfarten inte skall orsaka skador eller olägenheter i naturmiljön eller om det behövs för att ta till vara friluftslivets intressen. Samråd skall ske med länsstyrelsen eller, om föreskriften rör militära förhållanden, med Försvarsmakten.

54 § Luftfartsverket beslutar vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett område skall godkännas för att tas i bruk som allmän flygplats. Därvid skall luftfartens intressen beaktas. Hänsyn skall också tas till de kringboende, närbelägna militära anläggningar, annan trafik i närheten och flygplatsens inverkan på natur- och kulturmiljön. Kraven skall avse beskaffenheten och utrustningen av flygplatsområdet. Vidare kan krävas att markeringar och andra anordningar sätts upp utanför området. Krav kan också ställas på att det i närheten inte finns hinder, märken eller belysningar som kan medföra fara för luftfarten.

Kraven får fastställas allmänt för flera flygplatser eller särskilt för en viss flygplats.

55 § Luftfartsverket meddelar föreskrifter om underhåll och drift av allmänna flygplatser.

Föreskrifterna skall så långt det är möjligt utformas så att verksamheten vid flygplatsen är förenlig med kravet på skydd för människors hälsa och miljön och inte blir störande för omgivningen.

64 § Om det behövs av hänsyn till samfärdsel, fiske eller andra näringar, naturvård eller friluftsliv, skall luftfartsverket efter samråd med länsstyrelsen

¹ Senaste lydelse 1994:379.

meddela förbud för luftfartyg att landa inom ett visst område utan verkets tillstånd.

Att luftfartyg inte får landa inom vissa nationalparker framgår av föreskrifter som gäller för dessa nationalparker.

94 § Från ett luftfartyg får inte kastas eller släppas ut föremål om det kan medföra skador, sjukdomar eller olägenheter för människors hälsa. Luftfartsverket meddelar ytterligare föreskrifter om detta.

Luftfartsverket meddelar också föreskrifter om vad som skall iakttas för att skador genom buller och liknande störningar från luftfartyg skall undvikas.

När det behövs skall Luftfartsverket samråda med Socialstyrelsen.

Föreskrifter om förbud mot spridning av bekämpningsmedel från luftfartyg finns i 14 kap. 18 § andra stycket miljöbalken.

102 § Luftfartsverket får efter samråd med andra myndigheter, vars verksamhet berörs, föreskriva villkor för transport med luftfartyg av sådant gods som

1. medför brandfara eller fara för explosioner eller olägenheter för människors hälsa,
2. påverkar fartygets instrument eller radioutrustning,
3. avger gas eller radioaktiv strålning eller något annat som kan påverka fartyget, besättningen eller passagerarna, eller
4. av andra liknande orsaker måste anses farligt för säkerheten eller störande för ordningen ombord. Verket får besluta att godset får transporteras bara med vissa luftfartyg eller helt förbjuda att det transporteras med luftfartyg.

Andra skjutvapen än tjänstevapen får inte medföras i passagerarutrymmet på luftfartyg som används i förvärvssyfte för persontransporter. Luftfartsverket får medge undantag från förbudet.

I fråga om transport av farligt gods med luftfartyg i vissa fall finns särskilda bestämmelser.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

INES UUSMANN

Lennart Renbjer
(Kommunikationsdepartementet)